

DE TERREINRIT VOOR AUTO'S TE OLDEBROEK.

GROOTE DEELNAME AAN DIT NIEUW EXPERIMENT IN NEDERLAND.

*Zeer goede organisatie en ideaal weer.
De middagrace sensationeel.*

(Eigen verslag.)

Het is een ijzige mist als de ons Zaterdagmorgen 12 Maart in alle vroegte op weg begeven naar het Noorden des lands, om daar deels toeschouwer, deels coureur te zijn van de eerste Nederlandsche snelheidswedstrijd op ruw terrein. Ondanks het slechte zicht, schiet de lage grijze sportwagen met een 90 Km. vaart over de nog stille verkeerswegen; in Arnhem schijnt even de zon, daarna gaat alles weer potdicht.

Ergens voor ons moet het trio DKW's van Cornelius (Arnhem), Smeets (Echt) en Breeman (Rotterdam) ronken, doch, ondanks recordsnelheid in elke bocht krijgen we hen niet te pakken.

In het kamp.

In het schietkamp, waar men anders op dit uur slechts bataljons soldaten ziet aantreden of met zware stukken geschut laat manoeuvreren, loopen thans allerlei buitengewone heeren rond met sportcostumes, vlaggen, cameras, gekleurde bandjes om den mouw etc. Men kan zoowat 25 meter ver kijken door den mist, doch ziet men aan alle kanten prominente figuren uit de Nederlandsche sport- en militaire wereld; natuurlijk ontbreken de van vele binnen- en buitenlandsche automobielevenementen bekende groepjes rijders en officials niet.

De bruingele bodem is doorploegd met halve meters diepe gleuven en wielsporen en kan uitsluitend met laarzen doorschreden worden. Het belooft wat! Meerdere rijders, die hun wagen niet tijdig genoeg omschakelen, spinnen zich vast en moeten met vereende krachten vlot geduwd worden. Om-

streeks negen uur verzamelt Jhr. van Wickevoort Crommelin, de sportcommissaris van de KNAC, alle rijders in hun wagens om hun een proefronde te demonstreeren. Gezeten in zijn oranje Ford V8 ploegt hij vooraan het terrein in, terwijl achter hem aan een veretigtal ronkende en schuivende wagens van allerlei model en formaat volgen; het heele cohort verdwijnt spoorloos in den mist. Men schat dat de, kleinere c.a. 9 minuten over de ronde van 7.5 Km. doen zullen, terwijl de groeten in 6 a 7 minuten rond kunnen zijn. Deze berekening blijkt juist en spoedig doemen dan ook eenige waaghalzen onder groot lawaai op uit de nevel; het zijn enkele Fords, die het zand metershoog opwerpen en langs kuil en berg slippen als was het hun dagelijksch werk.

Inmiddels sroomt nabij de startplaats een veelkleurig publiek samen; bijzonder veel officieren van allerlei wapens wandelen rond en mengen zich tusschen de vele adellijke lieden, waaraan de aristocratie der noordelijke streken nogal rijk schijnt. De ridders beginnen zich op de meest vreemdsoortige wijze uit te dossen: sommigen verschijnen volkomen a la Grand Prix, met witte overalls en zwarte brillen, anderen zullen in hemdsmouwen met hoed op en sigaar aan starten; hier manifesteert zich de welbekende Hollandsche burgerzin prachtig.

Binnen vijf minuten verdwijnt dan de mist geheel en wordt het wijde schoone landschap overgoten met een stralende zon. Van alle kanten hoort men de gelijkenis van dit terrein met de Nuerburg-Ring opmerken. Onder veel gedrang en luidspeakerlawaai worden de wagens der twee eerste klassen voor de start opgesteld; het zijn voor klasse A (tot 990 cm.) 8 DKW's, een Fiat en een Rosengart; voor klasse B (tot 1200 cm.) 3 Hillmans, verder Adler, Skoda, Fiat, 3 Hansa's etc. Met vereende krachten schroeven we nog snel de ruif af van Cornelius DKW, de portieren van de wagens worden opengezet (Smeets spalpt er zelfs een stuk hout tusschen) en schuin naast elkaar staat dan de rij van 20 als rustend op een parkeerplaats.